

Stăpânirea Pământului

Efectul omului asupra naturii

Adrian Ebens

Stăpânirea Pământului

Efectul omului asupra naturii

Pentru Franziska

Tipărit de

MARANATHA
M E D I A

maranathamedia.com

Martie 7, 2018

Conținutul

Fugiți la dealuri!!	4
Relația dintre om și natură.....	5
Blestemul păcatului de la început	9
Stăpânirea omului asupra Pământului	10
Stăpânirea pierdută.....	13
Puterea lui Satana a crescut prin fărădelegea omului.....	14
Exemplul Egiptului.....	16
Importanța Sabatului	20
Pecetea lui Dumnezeu.....	22
Hristos poartă blestemul pe pământ.....	23
Furtună pe lac.....	29
Citirea Bibliei într-un nou cadru	30

Fugiți la dealuri!!

Încă de copil mic am cunoscut povestea din Daniel capitolul doi care prezice sfârșitul cataclismic al acestei lumi. Ridicarea a patru imperii mondiale, urmată de împărțirea în zece împărății și ridicarea puterii cornului mic pentru a înfrunta judecata, vine asupra noastră apropierea pietrei care va sparge chipul și va stabili împărăția cerească. Temele care se găsesc în Matei 24 au fost profund imprimare asupra mea, unde Isus Își expune răspunsul la întrebarea: "care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului lumii?"

Matei 24:7 Un neam se va ridica împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății. Va fi foamete, vor fi (molime și) cutremure în diverse locuri.

Nu prea departe de mintea mea a fost gândul de a fugi din orașele mai mari în satele mai mici, în curs de pregătire pentru a fugi la dealuri, în scopul de a scăpa de decretul de moarte decretat împotriva celor care refuză să urmeze aplicarea legii cu privire la respectarea duminicii.

Nu este momentul acum ca poporul lui Dumnezeu să-și fixeze afecțiunea sau să-și adune comori în lume. Timpul nu este departe, când, asemenea primilor ucenici, vom fi forțați să căutăm un refugiu în locuri pustii și solitare. Așa cum asediul Ierusalimului de către armatele romane a fost semnalul de fugă către creștinii iudei, tot așa preluarea puterii din partea națiunii noastre, în decretul de punere în aplicare a sabatului papal, va fi un avertisment pentru noi. Atunci va fi timpul să părăsim orașele mari, pregătindu-ne să le lăsăm pe cele mai mici pentru casele așezate în locuri izolate printre munți. Și acum, în loc să căutăm locuințe scumpe aici, ar trebui să ne pregătim să ne mutăm într-o țară mai bună, chiar și într-o țară cerească. În loc să ne cheltuim mijloacele în mulțumire de sine, ar trebui să învățăm să economisim.-- Mărturie, vol. 5, pp. 464, 465.

Poporului lui Dumnezeu i se acordă un timp în perioada premergătoare acestor evenimente finale pentru a deveni în asemănarea lui Isus și a primi pecetea lui Dumnezeu. Ceea ce le dă timp să facă acest lucru sunt acei îngeri prețioși care țină vânturile certurilor.

Apoc. 7:1-3 După aceea, am văzut patru îngeri care stăteau la cele patru colțuri ale pământului, ținând cele patru vânturi ale pământului,

pentru ca nici un vânt să nu mai sufle pe pământ, pe mare sau peste vreun copac. ²Am văzut un alt înger care urca de la răsăritul soarelui și care avea sigiliul Dumnezeului celui Viu. El a strigat cu glas puternic spre cei patru îngeri cărora le fusese dat să facă rău pământului și mării, ³zicând: “Nu faceți rău nici pământului, nici mării, nici copacilor până nu vom pune sigiliul pe fruntea robilor Dumnezeului nostru!”.

Ce este mai exact în aceste patru vânturi?

Ioan vede elementele naturii - **cutremurul, furtuna și conflictele politice** - reprezentate ca fiind deținute de patru îngeri. Aceste vânturi sunt sub control până când Dumnezeu dă cuvântul să le lase să plece.
TM 444

Relația dintre om și natură

În lista a ceea ce Ellen White numește elementele naturii sunt lucruri atât legate de om, cât și de creația însăși. Cutremurul este, evident, ceva direct legat de pământ. Furtuna este de obicei găsită în aceeași categorie, dar politică este cu siguranță ceva exclusiv de natură umană.

Sunt aceste elemente în creație și în natura umană pur și simplu evenimente separate care se întâmplă în același timp, sau există o relație între cearta oamenilor și convulsiile naturii? Este posibil ca atunci când suntem în pace în noi înșine și în comunitățile noastre ca pământul însuși să fie influențat într-un fel? Dimpotrivă, dacă suntem în conflict și turbulențe în noi înșine și relațiile noastre, ar putea pământul, de asemenea, să fie afectate de acest lucru?

Psa 119:165 Pace mare au cei ce iubesc legea Ta, și nimic nu-i va ofensa.

Biblia spune că cei care iubesc și, prin urmare, țin legea vor avea parte de pace. O astfel de pace vine numai de la Duhul lui Dumnezeu.

Isa 26:3 Celui cu inima tare, Tu-i cheazășuiești pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine.

Această relație dintre Spiritul pașnic al lui Dumnezeu în legătură cu ținerea Legii lui Dumnezeu se manifestă în prosperitatea sufletului.

Psa 1:1-3 Binecuvântat este omul care nu umblă în sfatul celor nelegiuți, nici nu stă în calea păcătoșilor, nici nu șade în scaunul celor disprețuitori. ²Dar desfătarea Lui este în legea Domnului; și în legea lui meditează zi și noapte. ³**Și el va fi ca un copac plantat de râurile de apă, care aduce roadele sale în timpul său; frunza lui, de asemenea, nu se va ofili; și orice ar face el va prospera.**

Psalmistul folosește ilustrațiile naturii pentru a descrie această prosperitate. Pe măsură ce Duhul lui Dumnezeu umple sufletul, el aduce roade bune hrănitoare, afectând astfel pozitiv pe toți cei din jurul său.

Binecuvântările și blestemele prevăzute în cartea Deuteronomului arată că există o legătură directă între practicarea Legii lui Dumnezeu și prosperitatea culturilor, liniștea mediului și protecția împotriva fiarelor sălbatice.

Deut 28:1-12 Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău, îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. ²Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău: ³Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. ⁴Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. ⁵Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate. ⁶Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta. ⁷Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta. ⁸Domnul va face ca binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău. ⁹Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeului tău, și vei umbla pe căile Lui. ¹⁰Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine. ¹¹Domnul te va copleși cu bunătați, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da. ¹²Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la

vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.

Este firesc să ne gândim că atunci când citiți acest pasaj că Dumnezeu spune "Dacă faceți ceea ce trebuie, atunci vă voi trata bine; Vă voi răsplăti". Când privim mai atent, vedem că binecuvântările care vin în țară se revarsă din pacea care este în inimile celor care iubesc legea lui Dumnezeu. Legea este, desigur, o reflectare a caracterului lui Dumnezeu. A iubi legea înseamnă a avea caracterul lui Dumnezeu.

Lăsând deoparte legea lui Dumnezeu, oamenii nu știu ce fac. **Legea lui Dumnezeu este transcrierea caracterului Său.** Ea întruchipează principiile împărăției Sale. Cel care refuză să accepte aceste principii se plasează în afara canalului unde curg binecuvântările lui Dumnezeu. COL 305.3

Vedeți simplitatea acestui proces? În legea lui Dumnezeu sunt principiile împărăției Sale. Când pășim în aceste principii, bucuria, pacea și bucuria inimii care vine la noi se revarsă asupra a tot ceea ce este legat de noi. Dumnezeu nu face în mod arbitrar ca lucrurile bune să se întâmple pentru că arătăm că facem ceea ce trebuie. Spiritul de liniște din noi se revarsă asupra familiilor noastre, asupra câmpurilor noastre și asupra mediului înconjurător. Aceasta este legea naturală.

Efectul caracterului omului asupra pământului este viu descris de Isaia în următorul pasaj:

Isa 24:4-6 Pământul plânge și se usucă, lumea se stinge și se termină, oamenii aroganți ai pământului se sting. ⁵Pământul, de asemenea, este pângărit sub locuitorii lui; pentru că ei au încălcat legile, a schimbat rânduiala, a încălcat legământul nepieritor. ⁶De aceea blestemul a mistuit pământul, iar cei ce locuiesc acolo sunt pustii: de aceea locuitorii pământului sunt arși și puțini oameni au plecat.

Uitați-vă la versetul cinci din câteva traduceri diferite.

Isa 24:5 (NLT) **Pământul suferă pentru păcatele poporului său,** pentru că ei au răsucit instrucțiunile lui Dumnezeu, au încălcat legile Sale și au încălcat legământul Său nepieritor.

Isa 24:5 (ASV) **Pământul, de asemenea, este poluat sub locuitorii acestora**, pentru că ei au încălcat legile, a încălcat legile, a încălcat făgăduințele, a încălcat legământul nepieritor.

Isa 24:5 (TLB) **Țara este pângărită de crimă**; oamenii au răsucit legile lui Dumnezeu și au încălcat poruncile Sale veșnice.

Legământul nepieritor este planul conceput de Dumnezeu pentru a ne schimba inimile față de El. Prin darul Fiului Său, inimile noastre împietrite sunt topite de dragostea Sa și, în pocăință pentru împietrirea noastră, primim Spiritul Său care ne permite să umblăm în legea Sa.

Este bine cunoscut faptul că stresul prelungit ne va descompune corpul. O persoană consumată cu furie în cele din urmă î-și va distruge corpul său. Tristețea prelungită a vinovăției sau greutatea depresiei ne erodează sănătatea.

Psa 32:1-3 (NIV) Binecuvântat este cel ale cărui fărădelegi sunt iertate, ale căror păcate sunt acoperite. ²Binecuvântat este cel al cărui păcat Domnul nu socotește împotriva lor și în al cărui duh nu este nici o înșelăciune. ³**Când am tăcut, oasele mele s-au risipit prin gemetele mele toată ziua.**

David afirmă că oasele sale au început să se topească sub povara vinovăției prin fărădelege. Acest suspin al sufletului își găsește un ecou în creația mai largă.

Rom 8:20-22 (NIV) Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă ²¹că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. ²²Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.

Pavel ne spune clar că întreaga creație a fost supusă frustrării, dar nu prin propria sa alegere. A fost plasată în robia decăderii prin acțiunile omului. Așa cum omul geme din cauza păcatelor sale, tot așa și pământul geme sub spurcăciunea oamenilor.

Blestemul păcatului de la început

Dacă examinăm povestea căderii omului, aflăm mai multe despre modul în care pământul este afectat de gândurile și acțiunile oamenilor.

Gen 3:17-19 Omului i-a zis: “Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; ¹⁸spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarbă de pe câmp. ¹⁹În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat, căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.”

Există o serie de elemente în acest pasaj de luat în considerare.

1. Ascultând de glasul soției sale.
2. Mâncarea din copac.
3. Blestemarea pământului care provoacă spini și ciulini.
4. Acest lucru a fost din cauza lui Adam.

Supunându-se soției sale împotriva voinței Creatorului său, Adam s-a răzvrătit.

1 Cor 11: Dar vreau să știți că Hristos este Capul oricărui bărbat; că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este capul lui Hristos

1 Tim 2:12-13 Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere. ¹³Căci întâi a fost întocmit Adam și apoi Eva.

Gen 2:22 Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

Adam a fost pus într-o poziție de conducere asupra soției sale. Venise de la el și își primise viața prin el. Femeia nu trebuia să ia poziția de autoritate pentru a-și învăța soțul, ci soțul trebuia să-și conducă soția, rugându-se și cu blândețe. Adam și Eva au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu și al Fiului Său. Acesta este Modelul Divin.

1 Cor 8:6 totuși, pentru noi, nu este decât un singur Dumnezeu: Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn: Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și prin El și noi.

Așa cum Tatăl este sursa și Fiul Său este canalul, tot așa Adam a fost sursa pământescă, iar soția sa, Eva, a fost canalul. Pentru mai multe detalii despre acest subiect, a se vedea *broșura Modelul divin al vieții*. Când Eva a luat poziția de autoritate pentru a-și învăța soțul cu privire la pomul cunoașterii, aceasta a schimbat natura relației lor. Actul de a-și ispiti soțul să mănânce fructele pomului a fost un act de revoltă. Ascultând glasul soției sale, Adam a îmbrățișat această răzvrătire. Eva a fost înșelată, dar Adam știa exact ce ce făcea. Acest act de rebeliune a creat instantaneu o nouă ordine în lume.

Sub blestemul păcatului, toată natura trebuia să mărturisească omului caracterul și rezultatele răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. **Când Dumnezeu l-a făcut pe om, l-a făcut să domnească peste pământ și asupra tuturor creaturilor vii. Atâta timp cât Adam a rămas loial Cerului, toată natura a fost supusă lui. Dar când s-a răzvrătit împotriva legii divine, creaturile inferioare s-au răzvrătit împotriva domniei sale.** Astfel, Domnul, în marea Sa milă, avea să le arate oamenilor sacralitatea legii Sale și să-i conducă, prin propria lor experiență, să vadă pericolul de a o lăsa deoparte, chiar și în cea mai mică măsură. PP. 59, 60

Stăpânirea omului asupra Pământului

Aici găsim ceva uimitor. Toată creația i-a fost supusă lui Adam la început. Stăpânirea sa era direct legată de supunerea sa față de Dumnezeu. Această legătură dintre om și pământ este clar revelată în povestea creației.

Gen 2:7 **Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului**, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

Gen 2:9 **Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare**, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.

Gen 1:26-28 Apoi Dumnezeu a zis: “Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; **el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.**” ²⁷Dumnezeu a făcut pe om

după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. ²⁸**Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: “Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți** peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Omul este făcut din pământ. A fost luat din pământ. Toate fructele, florile, copacii, plantele au fost, de asemenea, luate de pe pământ. Lui Adam și Evei li s-a dat stăpânire asupra creației. Versetul 27 ne amintește de modelul în care au fost creați Adam și Eva – chipul lui Dumnezeu și al Fiului Său.

După ce pământul a fost creat și fiarele de pe el, Tatăl și Fiul și-au îndeplinit scopul, care a fost proiectat înainte de căderea lui Satan, de a-l face pe om după chipul lor. Ei au lucrat împreună în crearea pământului și a fiecărui lucru viu de pe el. **Și acum Dumnezeu îi spune Fiului Său: “Să facem om după chipul nostru.”** 1SP 24,25

Această imagine a canalului-sursă deține cheia binecuvântărilor care ar face ca rodnicia să se înmulțească. Supunerea pământului trebuia să se facă în același principiu prin care Hristos a liniștit furtuna de pe mare.

Marcu 4:39 Și el s-a sculat și a muștră vântul și a spus către mare: Pace, fii liniștită. Și vântul a încetat, și a fost un mare calm.

Marele calm din sufletul lui Hristos a venit asupra creației. Ca al doilea Adam, Hristos și-a manifestat stăpânirea asupra pământului și a supus-o prin Spiritul Său pașnic, care era în armonie cu legea Tatălui Său.

Când Adam s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a mâncat rodul, veșmântul prețios de lumină care îi acoperea pe Adam și Eva a dispărut. Acesta a fost un semn imediat că Adam s-a îndepărtat de acoperământul lui Dumnezeu și a stat independent de El.

O lumină frumoasă și blândă, lumina lui Dumnezeu, a învăluit perechea sfântă. **Această haină de lumină era un simbol al veșmintelor lor spirituale de nevinovăție cerească.** Dacă ar fi rămas fideli lui Dumnezeu, ar fi continuat să-i învăluie întotdeauna. **Dar când a intrat păcatul, ei și-au rupt legătura cu Dumnezeu și lumina care îi încercuise a plecat.** Goi și rușinați, au încercat să

aprovizioneze locul veșmintelor cerești punând împreună frunze de smochin pentru o învelitoare. COL 310.4

De fiecare dată când păcătuim, manifestăm un spirit de răzvrătire. Acest spirit de rebeliune se reflectă apoi pe pământ. Când omul se răzvrătește împotriva lui Dumnezeu, pământul se răzvrătește împotriva omului. Convulsiile pământului, torențele puternice de apă care rup granițele și mătură oamenii și animalele până la moarte sunt pur și simplu reflecții ale răzvrătirii omului. De fiecare dată când un copil își sfidează părinții, pământul este afectat. De fiecare dată când o soție își înfruntă soțul, pământul este afectat. De fiecare dată când un om își abuzează soția și copiii, pământul este abuzat și depozitează spiritul revoltei; cu cât este mai mare abuzul oamenilor, cu atât este mai mare revolta finală a pământului.

Revenim la al treilea punct. Spinii și ciulinii au început să crească în creație. Le-a creat Dumnezeu special pentru a-i provoca omului durere? Nu, spinii ascuțiți care au crescut pe plante a fost pur și simplu o reflecție a clarității limbii și spiritului omului. Cu cât mai mult inima și limbajul omului au rănit creația cu atât mai mult spinii creșteau, pentru a-l avertiza de împietrirea inimii sale.

În morfologia plantelor, spinii, măcăcinii și înțepăturile, în general, structurile de spinoză (uneori numite dinți de spinoză sau procese apicale spinoase), **sunt extensii dure, rigide sau modificări ale frunzelor, rădăcinilor, tulpinilor sau mugurilor** cu capete ascuțite și rigide și, în general, servesc aceleași funcții: descurajarea fizică a animalelor de a mânca materialul vegetal. https://en.wikipedia.org/wiki/Thorns,_spines,_and_prickles

Dumnezeu nu a creat spini. Spiritul răzvrătit împietrit al omului a căzut pe pământ și a transformat frunzele moi și blânde într-un instrument de durere și tristețe. Leul blând, ursul și tigru erau acum plini de spiritul rebellious al omului și acum Adam și urmașii Săi se temeau pentru viața lor de creaturile care au fost cândva sub stăpânirea lor.

Stăpânirea pierdută

Când Adam a mâncat rodul Pomului Cunoașterii răzvrătindu-se împotriva lui Dumnezeu, el a renunțat la stăpânirea sa în favoare Satanei. Acest arhanghel răzvrătitor nu numai că a uzurpat stăpânirea lui Adam și a Evei, ci și întregul pământ.

Neîncetat li s-a amintit de stăpânirea lor pierdută. Printre creaturile inferioare Adam a stat ca rege, și atâta timp cât el a rămas loial lui Dumnezeu, toată natura a recunoscut domnia sa; **dar când a păcătuit, această stăpânire a fost pierdută. Spiritul răzvrătirii, la care el însuși a dat intrare, s-a extins în întreaga creație animală. Astfel, nu numai viața omului, ci natura fiarelor, pomii pădurii, iarba câmpului, chiar aerul pe care l-a suflat, toate au spus trista lecție a cunoașterii răului.** Ed. 26.4

Nu numai că omul a ajuns sub puterea înșelătorului, **dar pământul însuși, stăpânirea omului, a fost uzurpata de dușman.** Biblia Echo 15 iulie, 1893

Aceasta înseamnă că nivelul la care Satana poate controla elementele pământului este direct legat de nivelul de răzvrătire din om împotriva lui Dumnezeu. Nivelul acestei răzvrătiri este măsurat direct prin cantitatea de rezistență față de legea lui Dumnezeu. Așa cum am descoperit mai devreme:

Isa 24:5 Pământul este, de asemenea, pângărit sub locuitorii lui; pentru că au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au încălcat legământul nepieritor.

Observați cu atenție secvența acestei afirmații din Marea Controversă care se încheie cu textul din Isa 24:5 pe care tocmai l-am citat.

Satana lucrează prin elemente, de asemenea, pentru a acumula recolta lui de suflete nepregătite. El a studiat secretele laboratoarelor naturii și își folosește toată puterea pentru a controla elementele în măsura în care Dumnezeu permite. Când a fost răbdător, suferind pentru Iov, cât de repede turmele și cirezile, slujitorii, casele, copiii, au fost distruse un necaz după altul ca într-o clipă. Dumnezeu este Cel care protejează creaturile Sale și le apără de puterea distrugătorului. Dar lumea creștină a arătat dispreț față de legea lui Iehova; și Domnul va face exact ceea ce El a declarat că El va face --El va retrace binecuvântările

Sale de pe pământ și va elimina grija Sa protectoare de la cei care se răzvrătesc împotriva legii sale și învață și forțează pe alții să facă același lucru. Satana are control asupra tuturor celor pe care Dumnezeu nu-i păzește în mod special. El îi va favoriza și va prospera pe unii pentru a-și duce mai departe propriile planuri și va aduce necazuri asupra altora și îi va face pe oameni să creadă că Dumnezeu este Cel care le face sa suferă.

În timp ce apare copiilor oamenilor ca un mare medic care le poate vindeca toate maladiile, el va aduce boli și dezastre, până când orașele populate vor fi reduse la ruină și pustiire. **Chiar și acum este la serviciu. În accidente și calamități pe mare și pe uscat, în mari conflagrații, în tornade inverșunate și furtuni teribile de grindină, în furtuni, inundații, cicloane, valuri mareice și cutremure, în toate locurile și într-o mie de forme, Satana își exercită puterea. El distruge recolta gata de recoltare și urmează foametea și suferința. El dă în aer o mireasmă mortală și mii de oameni pier din cauza ciumei. Aceste vizite vor deveni din ce în ce mai frecvente și dezastruoase. Distrugerea va fi atât asupra omului, cât și asupra fiarei. “Pământul plânge și se topește”, “poporul arogant... a face pustiit. Pământul este, de asemenea, pângărit sub locuitorii lui; pentru că au încălcat legile, au schimbat rânduiala, au încălcat legământul nepieritor.” Isaia 24:4, 5 GC 589,590**

Puterea lui Satana a crescut prin fărădelegea omului

Satana este cel care își exercită puterea prin tornade, cutremure, inundații și furtuni. El este limitat de Dumnezeu prin acoperirea protecției legii. Cu cât o națiune se îndepărtează mai mult de legea lui Dumnezeu, cu atât satana are un control mai mare pentru a aduce distrugerea pe pământ.

Blestemul Domnului este pe pământ, asupra omului, asupra fiarei, asupra peștilor din mare și, pe măsură ce fărădelegea devine aproape universală, blestemul va fi lăsat să devină la fel de larg și la fel de adânc ca și încălcarea (Scrisoarea 59, 1898). – {1BC 1085.9}

Dumnezeu este forțat să-și îndepărteze protecția prin decizia oamenilor de a-L respinge. Când oamenii decid să-L blocheze pe Dumnezeu din mintea lor și să se opună Lui și să se împotrivescă Lui în sfidare deschisă, Domnul, îndurerat, le respectă decizia și îi lasă să aibă conducătorul pe care l-au ales.

Dumnezeu ține o socoteală cu națiunile. Nici o vrabie nu cade la pământ fără înștiințarea Lui. Cei care lucrează rău față de semenii lor, zicând: Cum știe Dumnezeu? într-o zi va fi chemat să-și întimpine răzbunarea mult amânată. **În acest veac, lui Dumnezeu i se arată un dispreț mai mult decât obișnuit. Oamenii au ajuns într-un punct de insolență și neascultare, ceea ce arată că paharul lor de nedreptate este aproape plin. Mulți au trecut cu mult granița milei.** În curând Dumnezeu va arăta că El este într-adevăr Dumnezeul cel viu. **El va spune îngerilor: “Nu-l mai combate pe Satana în eforturile sale de a distruge. Lasă-l să-și lucreze răutatea asupra copiilor neascultării; căci paharul nedreptății lor este plin. Ei au avansat de la un grad de ticăloșie la altul, adăugând zilnic la fărâdelegea lor. Nu voi mai interveni pentru a împiedica distrugătorul să-și facă treaba”.** De data aceasta este chiar asupra noastră. Duhul lui Dumnezeu este retras de pe pământ. **Când îngerul milostivirii își îndoie aripile și pleacă, Satana va face faptele rele pe care și-a dorit de mult să le facă. Furtună și dezastre, război și vărsare de sânge,--în aceste lucruri se bucură și astfel î-și adună secerișul său.** Și atât de complet vor fi înșelați oamenii de el, încât vor declara că aceste calamități sunt rezultatul profanării **primei zile a săptămânii.** De la amvonul bisericilor populare se va auzi afirmația că lumea este pedepsită pentru că duminica nu este onorată așa cum ar trebui să fie. Și nu va fi nevoie de o mare imaginație pentru ca oamenii să creadă acest lucru. Ei sunt ghidați de inamic și, prin urmare, ajung la concluzii care sunt complet false. RH, 17 septembrie 1901

Deci există o legătură clară între fărâdelegea omului și calamitățile naturii care distrug. Din păcate, mulți oameni cred că Dumnezeu este cel care distruge personal păcătoșii prin cutremur, foc și inundații. Cu toate acestea, atunci când oamenii mor de o supradoză de droguri, sau de alcool sau consumul de țigări, nimeni nu dă vina pe Dumnezeu pentru acest lucru. Se înțelege că, dacă încalci legile corpului tău, vei muri. Aceeași lege se aplică lumii naturale, deoarece pământul este direct influențat de spiritul oamenilor care trăiesc pe pământ.

Sub presupusa înțelepciune a oamenilor, natura este plasată acolo unde ea devine o agenție distructivă. Lucrurile bune care i-au fost date omului numai pentru a-l binecuvânta sunt convertite într-un blestem. Prin utilizarea vinului și a băuturilor alcoolice, bărbații devin sclavi ai poftelor de mâncare. Dumnezeu nu intervine și nu face o

minune pentru a converti răul în bine; căci **El a pus toată natura sub legile Sale eterne**. Să nu fie pace pentru cei răi, spune El. Totul să fie în război cu el. Iar natura răspunde: “Astfel va fi”. **Dacă omul se ia în mâinile sale, să facă cu sine însuși după bunul plac, dacă lucrează împotriva lui Dumnezeu și a naturii, indulgențele sale vor deveni pentru el instrumentele morții**. 3MR 344.2

Exemplul Egiptului

Exact așa au căzut plăgile asupra Egiptului. Încălcarea legilor naturii face ca plăgile să cadă asupra acestui neam.

Sub mâna lui Dumnezeu, natura slujește împotriva celor care încalcă legile lui Dumnezeu. Ea își ține elementele distructive în sânul ei până în momentul în care vor erupe pentru a distruge omul și a purifica pământul. **Când Faraon L-a sfidat pe Dumnezeu prin Moise și Aaron zicând: “Cine este Domnul ca eu să ascult de glasul Lui... ? Nu-L cunosc pe Domnul, nici nu voi lăsa Israelul să plece”, natura și-a exprimat simpatia față de Făcătorul ei rănit și a cooperat cu Dumnezeu pentru a răzbuna insulta la adresa lui Iehova. Tot Egiptul a fost pustiit din cauza rezistenței încăpățanate a faraonului.**--Scrisoarea 209, 1899.

Dumnezeu nu a distrus Egiptul personal. De fapt, l-a trimis pe Moise să apeleze la Faraon pentru a-i lăsa să țină o sărbătoare.

Exod 5:1-3 Moise și Aaron s-au dus apoi la Faraon și i-au zis: “Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: ‘Lasă pe poporul Meu să plece, ca să prăznuiască în pustie un praznic în cinstea Mea.’” ²Faraon a răspuns: “Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui și să las pe Israel să plece? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi lăsa pe Israel să plece.” ³Ei au zis: “Ni S-a arătat Dumnezeul evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie.”.

Ce a fost atât de important în ceea ce privește păstrarea unei sărbători care ar trebui să împiedice căderea urgiilor asupra Egiptului?

Lev 26:1-6 Să nu vă faceți idoli, să nu vă ridicăți nici chip cioplit, nici stâlp de aducere-aminte; să nu puneți în țara voastră nicio piatră împodobită cu chipuri, ca să vă închinați înaintea ei; căci Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru. ²Să păziți Sabatele Mele și să cinștiți

Locașul Meu cel Sfânt. Eu sunt Domnul. ³Dacă veți urma legile Mele, dacă veți păzi poruncile Mele și le veți împlini, ⁴vă voi trimite ploi la vreme, pământul își va da roadele și pomii de pe câmp își vor da rodul. ⁵Abia veți treiera grâul și veți începe culesul viei, și culesul viei va ține până la semănătură; veți avea pâine din belșug, veți mânca și vă veți sătura și veți locui fără frică în țara voastră. ⁶Voi da pace în țară și nimeni nu vă va tulbura somnul; voi face să piară din țară fiarele sălbatice și sabia nu va trece prin țara voastră.

Sărbătoarea pe care Israelul a fost instruit să o țină a fost Paștele și Sărbătoarea Pâinii Nedospite. Dacă studiați cu atenție ofrandele care au fost oferite în timpul sărbătorilor, veți observa ceva foarte interesant. Cantitățile de făină și ulei se găsesc în Numeri capitolul 28 și 29.

Sacrificiu	Făină	Ulei
Zilnic	4.4kgs	1.8 ltrs
Sabat	8.8kgs	3.6 ltrs
Luna Noua	37.4kgs	15.3 ltrs
Pâine nedospită	266.2kgs (30 x Sab. Oferte)	108.9 ltrs
Sărbătorile lunii a șaptea	869kgs (~100x Sab. oferte)	359.2 ltrs

Făina și uleiul au fost amestecate pentru a face o pâine nedospită. Această pâine a fost un simbol al lui Hristos și al prezenței Duhului Său care vine în aceste vremuri de revigorare, Fapte 3:19. Pentru mai multe detalii despre acest lucru, vă rugăm să citiți *Fântâna sabatului și pâine vie din cer*.

Dacă Faraon ar fi permis lui Moise și lui Israel să meargă să țină sărbătoarea, ei ar fi accesat o mare binecuvântare a Spiritului. Această binecuvântare ar fi supus inimile oamenilor și ar fi avut un efect direct asupra țării. Prin binecuvântarea sabatului, Domnul ar fi putut să spună pământului răzvrătit – “pacea să fie încă.”

De ce a fost pământul în rebeliune? Egiptul primise ocazia de a-L cunoaște pe adevăratul Dumnezeu prin slujirea lui Iosif cu câteva sute de ani mai

devreme. Mai degrabă decât să recunoască pe adevăratul Dumnezeu au făcut următoarele:

Rom 1:18-23 (NLT) Dar Dumnezeu Își arată mânia din cer împotriva tuturor oamenilor păcătoși și răi care suprimă adevărul prin ticăloșia lor. ¹⁹**Ei cunosc adevărul despre Dumnezeu pentru că El le-a făcut evident.** ²⁰De când lumea a fost creată, oamenii au văzut pământul și cerul. Prin tot ceea ce a făcut Dumnezeu, ei pot vedea în mod clar calitățile Sale invizibile – puterea Sa eternă și natura Sa divină. Deci, ei nu au nici o scuză pentru a nu cunoaște pe Dumnezeu. ²¹**Da, L-au cunoscut pe Dumnezeu, dar nu S-au închinat Lui ca Dumnezeu și nici măcar nu I-au mulțumit. Și au început să se gândească la idei nechibzuite despre cum era Dumnezeu.** Ca urmare, mintea lor a devenit întunecată și confuză. ²²**Pretinzând că sunt înțelepți, ei au devenit în schimb proști totali.** ²³**Și în loc să se închine Dumnezeului glorios și mereu viu, ei s-au închinat idolilor făcuți să arate ca niște simpli oameni, păsări, animale și reptile.**

Egiptul a intrat pe deplin în idolatrie și s-a închinat multor creaturi și obiecte ale naturii. În al doilea rând, Egiptul a devenit pervertit în poftele lor. Pavel explică această secvență pe măsură ce continuă în Romani 1.

Rom 1:24-27 De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăției, să urmeze poftele inimilor lor, așa că își necinstesc singuri trupurile, ²⁵căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin. ²⁶**Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în voia unor patimi scârboase, căci femeile lor au schimbat întrebuințarea firească a lor într-una care este împotriva firii;** ²⁷**tot astfel, și bărbații au părăsit întrebuințarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rățacirea lor.**

Idolatria duce la o sexualitate pervertită. Adulterul, homosexualitatea, pedofilia și bestialitatea sunt practici care au un impact direct asupra pământului.

Lev 18:3 (NLT) Deci nu vă comportați ca oamenii din Egipt, unde locuiți înainte, sau ca oamenii din Canaan, unde vă duc eu. Nu trebuie să le imitați modul de viață.

Care sunt lucrurile pe care Domnul i-a poruncit lui Israel să nu le facă la fel ca aceste națiuni?

1. Incest. Levitic 18:6-18
2. Sexul în timpul perioadei unei femei. Levitic 18:19
3. Adulter. Levitic 18:20
4. Oferindu-și copiii idolilor. Levitic 18:21
5. Homosexualitate. Levitic 18:22
6. Bestialitate. Levitic 18:24

Acestea au fost practicile Egiptului, așa cum este indicat în Lev 18:3. Aceste practici au fost rezultatul idolatriei lor, așa cum este indicat în Romani 1. Care este rezultatul combinat al acestor lucruri?

Lev 18:25 Și țara este spurcată: de aceea eu vizitez nedreptatea ei asupra ei, **iar țara însăși vomită locuitorii ei.**

Cum i-a vomitat pământul pe locuitori? Prin plăgile care au căzut peste ei. Israeliții nu au fost scutiți de unele dintre practicile egiptene, unii dintre ei s-au închinat zeilor falși și s-au angajat în ritualurile lor.

Mulți ani copiii lui Israel a fost în servitute la egipteni. Doar câteva familii au coborât în Egipt, dar au devenit o mulțime mare. **Și fiind înconjurați de idolatrie, mulți dintre ei pierduseră cunoașterea adevăratului Dumnezeu și uitaseră legea Sa. Și s-au unit cu egiptenii în închinarea lor la soare, lună și stele, de asemenea, la fiare și imagini, lucrarea mâinilor oamenilor.** SR 112.1

Prin toate aceste urâciuni, Satana a putut prelua controlul asupra elementelor și a fost gata să distrugă Egiptul și israeliții împreună. Moise a încercat să-l instruiască pe Israel să se întoarcă la ținerea Sabatelor.

În robia lor, israeliții pierduseră într-o oarecare măsură cunoașterea legii lui Dumnezeu și se îndepărtaseră de preceptele ei. **Sabatul a fost în general ignorat, iar exigențele conducătorilor lor au făcut ca respectarea acestuia să fie aparent imposibilă.** Dar Moise arătase poporului său că ascultarea de Dumnezeu era prima condiție a izbăvirii; iar eforturile făcute pentru a restabili **respectarea Sabatului au ajuns la cunoștința asupritorilor lor.** PP 258

Importanța Sabatului

Satana a stârnit mânia lui Faraon când Israel a început să țină Sabatul și astfel i-a făcut să facă cărămizi fără paie.

Exod 5:5-7 Faraon a zis: “Iată că poporul acesta s-a înmulțit acum în țară, și voi mai voți să-l faceți să-și înceteze lucrările?” ⁶Și chiar în ziua aceea, Faraon a dat următoarea poruncă isprăvnicilor norodului și logofeților: ⁷“Să nu mai dați poporului paie ca mai înainte pentru facerea cărămizilor, ci să se ducă singuri să strângă paie.”

Prin ținerea Sabatului și a sărbătorilor, s-a oferit o cale de a aduce Spiritul lui Hristos (care este Domnul Sabatului, Mat 12:8) pentru a supune răzvrătirea depozitată în natură și a o calma din nou.

Exod 5:3 Ei au zis: “Ni S-a arătat Dumnezeu evreilor. Dă-ne voie să facem un drum de trei zile în pustie, ca să aducem jertfe Domnului, pentru ca să nu ne bată cu ciumă sau cu sabie.”.

Vedem combinația dintre foamete și sabie enumerată. Folosirea sabiei vine din patimile stârnite din om. Ciurma vine ca urmare a răzvrătirii omului împotriva legii lui Dumnezeu.

Sabatul în sine ne arată o legătură între om și pământ prin Sabatul pământului care urma să aibă loc o dată la șapte ani.

Lev 25:3-5 Șase ani să-ți semeni ogorul, șase ani să-ți tai via și să strângi roadele. ⁴Dar anul al șaptelea să fie un Sabat, o vreme de odihnă pentru pământ, un Sabat ținut în cinstea Domnului: în anul acela să nu-ți semeni ogorul și să nu-ți tai via. ⁵Să nu seceri ce va ieși din grăunțele căzute de la seceriș și să nu culegi strugurii din via ta netăiată: acesta să fie un an de odihnă pentru pământ.

Omul și animalele sale (bou, măgar) trebuie să se odihnească în fiecare a șaptea zi, iar pământul trebuie să se odihnească în fiecare al șaptelea an ca o reflectare a odihnei omului. Deci, principiul Sabatului în sine ne spune că există un principiu de odihnă nu numai pentru om, ci și pentru animale și țara însăși.

În ultimele zile ale istoriei Pământului va exista o repetare a aspectelor din istoria Egiptului. Vor fi din nou plăgi care vor cădea pe pământ. De data aceasta vor fi șapte dintre ele. Vezi Apocalipsa 16.

Ca și în zilele lui Moise, Sabatul va fi prezentat ca canal al binecuvântării lui Dumnezeu pentru a aduce Duhul lui Hristos să supună pământul. Observăm succesiunea evenimentelor care au loc în acest moment.

Am văzut că Dumnezeu a avut copii care nu văd și nu țin Sabatul, dar ei nu au respins lumina asupra lui. Și la începutul timpului de strâmtorare, am fost plini de Duhul Sfânt pe măsură ce mergeam înainte și **proclamam sabatul mai deplin. Acest lucru a înfuriat bisericile și pe adventiștii nominali**, [la fel cum Faraon a fost înfuriat] **deoarece nu au putut respinge adevărul sabatului**. Și atunci, aleșii lui Dumnezeu, toți au văzut clar că avem adevărul, iar ei au ieșit și au îndurat persecuția cu noi. Am văzut **sabia, foametea, ciuma și marea confuzie în țară**. [așa cum Moise i-a spus lui Faraon – Ex 5:3] Cei răi au crezut că noi am adus judecățile asupra lor, iar ei s-au ridicat și s-au sfătuit pentru a scăpa pământul de noi, gândindu-se că atunci răul va înceta.

În vreme de strâmtorare am fugit cu toții din cetăți și sate, dar am fost urmăriți de cei răi, care au intrat în casele sfinților cu o sabie. Au ridicat sabia ca să ne omoare, dar s-a rupt și a căzut la fel de neputincioasă ca un pai. Atunci am strigat cu toții zi și noapte pentru izbăvire, iar strigătul s-a ridicat înaintea lui Dumnezeu. Soarele a răsarit, iar luna a stat nemișcată. Pâraiele au încetat să curgă. Nori negri și grei au venit și s-au ciocnit unul împotriva celuilalt. Dar a fost un loc limpede de slavă stabilă, de unde a venit glasul lui Dumnezeu ca multe ape, care au zguduit cerurile și pământul. Cerul s-a deschis și s-a închis și a fost în agitație. Munții s-au scuturat ca o trestie în vânt și au aruncat stânci zdrențuite peste tot în jur. Marea fierbea ca o oală și arunca pietre pe pământ. Și în timp ce Dumnezeu a rostit ziua și ceasul venirii lui Isus și a dat legământul nepieritor poporului Său, El a rostit o propoziție și apoi s-a oprit, în timp ce cuvintele se rostogoleau pe pământ. EW 33,34

Pecetea lui Dumnezeu

Acest lucru ne aduce înapoi la lucrarea îngerilor din Apocalipsa 7.

Apoc. 7:1-3 După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac. ²Și am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, ³zicând: **“Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!”** .

Care este pecetea lui Dumnezeu?

Apoc. 14:1 Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe Muntele Sionului și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte **Numele Său și Numele Tatălui Său**.

Unde se găsește caracterul lui Dumnezeu?

Lăsând deoparte legea lui Dumnezeu, oamenii nu știu ce fac. **Legea lui Dumnezeu este transcrierea caracterului Său**. Ea întruchipează principiile împărăției Sale COL 305

Care este semnul sau sigiliu lui Dumnezeu în cadrul legii care revelează proprietatea Sa asupra lor?

Ezechiel 20:20 Sfințiți **Sabatele Mele, căci ele sunt un semn** între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!.

Valoarea Sabatului ca mijloc de educație este peste așteptări. **Oricare ar fi pretențiile lui Dumnezeu de la noi, El se întoarce din nou, îmbogățit, transfigurat, cu propria Sa slavă** [caracter]. Zeciuiala pe care El a pretins-o de la Israel a fost dedicată prezervării umanității, în frumusețea sa glorioasă, a modelului templului Său din ceruri, semnul prezenței Sale pe pământ. **Deci, partea din timpul nostru pe care El o pretinde, ne-o dă din nou, purtând numele și pecetea Sa. “Este un semn”, spune El, “între Mine și tine; ...pentru ca voi să știți că Eu sunt Domnul,”** pentru că "în șase zile, Domnul a făcut cerul și pământul, marea și tot ce este în ele și s-a odihnit în ziua a șaptea: de aceea Domnul a binecuvântat ziua de sabat și a sfințit-o". Exodul 31:13;

20:11. **Sabatul este un semn al puterii creatoare și mântuitoare; îl indică pe Dumnezeu ca sursă de viață și cunoaștere;** el amintește de slava primordială a omului și, astfel, mărturisește scopul lui Dumnezeu de a ne recrea după chipul Său. {Ed 250.1}

Sabatul va fi marele test al loialității, pentru că este punctul adevărului deosebit de controversial. Când testul final va fi adus asupra oamenilor, atunci se va trage linia de distincție între cei care Îl slujesc pe Dumnezeu și cei care nu-L slujesc. În timp ce respectarea sabatului fals în conformitate cu legea statului, contrar poruncii a patra, va fi o dovadă de supunere față de o putere care este în opoziție cu Dumnezeu, **ținerea Sabatului adevărat, în ascultare de legea lui Dumnezeu, este o dovadă de loialitate față de Creator.** În timp ce o clasă, acceptând semnul supunerii față de puterile pământești, primește semnul fiarei, **cealaltă alegând semnul credinței față de autoritatea divină, primește pecetea lui Dumnezeu.** {GC 605.2}

Pecetea lui Dumnezeu este plinătatea Duhului Său care transformă caracterul credinciosului. Acest proces este strâns legat de Sabat, deoarece aceasta este ziua în care plinătatea Duhului lui Dumnezeu este dată pentru a sfinți poporul Său.

Hristos poartă blestemul pe pământ

Ce le permite îngerilor să rețină vânturile certurilor? Pentru a răspunde la aceasta trebuie să ne întoarcem la primele simboluri ale blestemului manifestat în natură.

Gen 3:17-18 Omului i-a zis: “Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: ‘Să nu mănânci deloc din el’, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; ¹⁸**spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarbă de pe câmp;**”

Nu este întâmplător că, așa cum Hristos a stat înaintea lui Pilat, El a purtat o cunună de spini.

Ioan 19:1-5 Atunci, Pilat a luat pe Isus și a pus să-L bată. ²Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură. ³Apoi, s-au apropiat de El și ziceau: “Plecăciune, Împăratul iudeilor!” Și-I dădeau palme. ⁴Pilat a ieșit iarăși afară și a

zis iudeilor: "Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găsec nicio vină în El". ⁵Isus a ieșit deci afară, purtând cununa de spini și haina de purpură. "Iată Omul!" le-a zis Pilat.

Hristos poartă blestemul care a venit peste această lume.

Gal 3:13 Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi, fiindcă este scris: "Blestemat e oricine este atârnat pe lemn":

De îndată ce spiritul răzvrătirii din inima lui Adam a început să cadă pe pământ, Hristos a luat asupra Sa blestemul. El a purtat coroana de spini de la căderea omului. El a fost ucis de la întemeierea lumii. Apoc. 13:8

Hristos este prezentat înaintea oamenilor numai ca Mântuitor răstignit; și din moment ce ceea ce oamenii trebuie să fie mântuiți este blestemul, El este pus ca purtând blestemul. **Oriunde există vreun blestem, există Hristos purtându-l. Am văzut deja că Hristos a purtat și încă poartă blestemul nostru, în sensul că El poartă păcatul nostru. El poartă, de asemenea, blestemul pământului însuși, pentru că El a purtat coroana de spini, și blestemul pronunțat pe pământ a fost, "Spini, de asemenea, și ciulini va aduce mai departe." Gen. 3:18. Deci întreaga creație, care acum geme sub blestem, a fost răscumpărată prin crucea lui Hristos.** Rom. 8:19-23. EJ Waggoner, The Glad Tidings (1900) p 120.

Începem să înțelegem amploarea crucii lui Hristos? Spiritul răzvrătirii din Adam ar fi distrus instantaneu totul în Grădina Edenului dacă Hristos nu ar fi purtat blestemul și nu ar fi luat spinii pătrunzători ai naturii lui Adam asupra Sa.

În timp ce asistau la căderea florilor și frunzelor primele semne ale decăderii, **Adam și tovarășul său au plâns mai profund decât oamenii care plâng acum peste morții lor.** Moartea florilor fragile și delicate a fost într-adevăr un motiv de tristețe; dar când pomii buni și-au alungat frunzele, scena le-a adus în minte faptul aspru că **moartea este partea fiecărui lucru viu.** PP 62.1

Când Adam a mâncat rodul pomului, el a inhalat spiritul satanei care este plin de ură față de Hristos. Fără a înțelege pe deplin situația sa, Adam a avut în

inima sa înclinațiile unui criminal. Inima lui avea dușmănie față de Dumnezeu prin rezistența sa față de Legea lui Dumnezeu.

Rom 8:7 Pentru că mintea carnală este vrăjmășie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu este supusă legii lui Dumnezeu, nici într-adevăr nu poate fi.

A fost un șoc pentru Adam să i se ceară să ia viața unui miel. Era singura modalitate de a-i arăta lui Adam adevărata stare a stării sale. Dumnezeu nu dorește jertfă și ofrandă pentru păcat (Ps 40:6), dar a avut nevoie ca Adam să înțeleagă întreaga situație a stării sale pentru ca el să se poată pocăi.

Semințele morții din Adam au asigurat că moartea va fi rezultatul sigur al fiecărui lucru viu. Prin stăpânirea sa asupra pământului, pământul avea să moară. Pentru a păstra frumoasa casă din grădină a lui Adam și a Evei, Domnul a trebuit să-l îndepărteze pe Adam din ea. Alungarea nu a fost o acțiune punitivă a lui Dumnezeu în reacție; a fost dragostea lui Dumnezeu pentru Adam că El a vrut să păstreze Grădina pentru el.

Transportat de bucurie, el vede pomii care au fost cândva desfătarea lui - chiar pomii ale căror fructe el însuși le adunase în zilele inocenței și bucuriei sale. **El vede vița de vie pe care a antrenat-o propriile sale mâini, chiar florile pe care i-a plăcut cândva să le îngrijească. Mintea lui înțelege realitatea scenei; el înțelege că acesta este într-adevăr Eden restaurat, mai minunat acum decât atunci când a fost alungat din ea.** Mântuitorul îl conduce la pomul vieții și culege roadele glorioase și îi cere să mănânce. El se uită la el și vede o mulțime din familia sa răscumpărată, stând în Paradisul lui Dumnezeu. **Apoi își aruncă coroana strălucitoare la picioarele lui Isus și, căzând pe pieptul Său, îl îmbrățișează pe Mântuitorul.** El atinge harpa de aur, iar bolțile cerului răsună cântecul triumfător: "Vrednic, vrednic, vrednic este Mielul care a fost ucis și trăiește din nou!" **Familia lui Adam își aruncă coroanele la picioarele Mântuitorului în timp ce se închină înaintea Lui în adorație.** GC 648.1

Dacă lui Adam i s-ar fi permis să rămână în grădină, mediul curat al grădinii ar fi fost stricat. Deci, cu dragoste, Mântuitorul l-a luat din grădină pentru a o păstra pentru el în viitor.

Putem înțelege că fără Hristos purtând blestemul coroanei de spini, natura s-ar ridica imediat și ne-ar distruge. Însuși principiile care se aflau în inimile oamenilor care s-au manifestat împotriva lui Hristos pe cruce s-ar manifesta prin cutremur, tornadă, foc și ciumă.

De fiecare dată când intri în natură și te odihnești în sânul ei, această odihnă este asigurată de Duhul lui Hristos. Când te culci pe iarbă lângă apele care curg ușor, ești protejat de cruce. Vârfurile naturii care ar trebui să ne străpungă sunt purtate de preaiubitul nostru Mântuitor. Când simțim pacea Sa în creație, El simte spinii noștri. El face acest lucru în mod liber pentru dragostea sa față de noi. În fiecare floare care înflorește și în fiecare copac care înmugurește pentru a umbri pământul, crucea lui Hristos sa manifestat pentru noi.

Morții lui Hristos îi datorăm chiar și această viață pământească. Pâinea pe care o mâncăm este evidența trupului Său rupt. Apa pe care o bem este cumpărată de sângele Său vărsat. Niciodată unul, sfânt sau păcătos, nu-și mănâncă hrana zilnică, ci este hrănit de trupul și sângele lui Hristos. Crucea golgotei este ștampilată pe fiecare pâine. Se reflectă în fiecare izvor de apă. Toate acestea le-a propovăduit Hristos în numirea simbolurilor marelui Său sacrificiu. DA 660

Când simți un sentiment de pace în timp ce te plimbi pe malul oceanului sau lângă o cascadă; când intri într-o pădure și te simți îmborsărit de briza blândă, totul se datorează faptului că Hristos poartă coroana de spini. Totul este plătit de cruce. Puterea crucii este cea care le dă celor patru îngeri puterea lor de a reține vânturile certurilor. Aceste vânturi sunt stârnite de răzvrătirea umană împotriva legii lui Dumnezeu.

“HRISTOS ne-a răscumpărat de blestemul legii, fiind făcut un blestem pentru noi: căci este scris, Blestemat este oricine atârnă de un copac, pentru ca binecuvântarea lui Avraam să poată veni asupra neamurilor prin Isus Hristos; pentru ca noi să putem primi promisiunea Spiritului prin credință.”

Blestemul legii, tot blestemul care a fost sau poate fi vreodată, este pur și simplu din cauza păcatului. Acest lucru este puternic ilustrat în Zech. 5:1-4. Profetul a văzut un “sul zburător; lungimea acestuia... douăzeci de coți, și lățimea lor zece coți.” Atunci Domnul i-a zis:

“Acesta este blestemul care se duce peste fața întregului pământ”. Adică, acest sul reprezintă tot blestemul care este pe fața întregului pământ.

Și care este cauza acestui blestem asupra feței întregului pământ?—Iată: “Acesta este blestemul care este peste toată țara, căci, după cum este scris pe el, orice hoț și oricine jură strâmb vor fi nimiciți cu desăvârșire de aici.” Adică, acest sul este legea lui Dumnezeu și o poruncă este citată din fiecare tabel, arătând că ambele tabele ale legii sunt incluse în listă. Oricine fură — oricine încalcă legea în lucrurile celui de al doilea tabel — va fi tăiat ca de această parte a legii după ea; și oricine jură — oricine păcătuiește în lucrurile din primul tabel al legii — va fi tăiat ca de partea aceea a legii după ea.

Astfel, cronicarii cerești nu trebuie să scrie o declarație despre fiecare păcat particular al fiecărui om; ci pur și simplu pentru a indica pe rola care se referă la fiecare om, porunca particulară care este încălcată în fiecare încălcare. Că o astfel de lege merge cu fiecare om oriunde merge și chiar rămâne în casa lui, este clar din cuvintele următoare: “O voi scoate la lumină, zice Domnul oștirilor, și va intra în casa tâlharului și în casa celui ce jură pe nedrept pe numele Meu: și va rămâne în mijlocul casei sale.” Și dacă nu se va găsi un remediu, **acolo va rămâne acea rolă a legii până când blestemul va mistui pe acel om și casa lui, “cu lemne din el și cu pietrele lui”, adică până când blestemul va mistui pământul în acea zi mare, când chiar elementele se vor topi cu căldură fierbinte. Căci “puterea păcatului” și blestemul “este Legea”. 1 Cor. 15:56.**

Dar, mulțumiri lui Dumnezeu, “Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii, fiind făcut un blestem pentru noi.” **Toată greutatea blestemului a venit asupra lui, căci “Domnul a pus asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor”.** El a fost făcut “să fie păcat pentru noi, care nu cunoștea nici un păcat”. Și oricine îl primește, primește eliberarea de orice păcat și eliberarea de blestem, pentru că este liber de orice păcat.

Tot așa a purtat Hristos tot blestemul, încât, în timp ce, atunci când omul a păcătuit, blestemul a venit pe pământ și a adus spini și ciulini (Gen. 3:17, 18), Domnul Isus, răscumpărând toate lucrurile din blestem, a purtat cununa de spini și astfel a răscumpărat atât omul, cât și pământul de blestem. Binecuvântează numele lui. Lucrarea este gata. “El ne-a răscumpărat de blestem.” Mulțumesc Domnului. El a fost făcut un blestem pentru noi, pentru că el a atârnat de copac.

Și din moment ce toate acestea sunt un lucru împlinit, eliberarea de blestemul de pe crucea lui Isus Hristos este darul gratuit al lui Dumnezeu pentru fiecare suflet de pe pământ. Și când un om primește acest dar gratuit de răscumpărare de sub tot blestemul, acel sul încă merge cu el; totuși, mulțumesc Domnului, neavând nici un blestem, ci depunând mărturie despre “neprihănirea lui Dumnezeu care este prin credința lui Isus Hristos pentru toți și pentru toți cei care cred; căci nu este nici o diferență.” Rom. 3:21, 22. Căci însuși scopul răscumpărării Sale de la blestem este “ca binecuvântarea lui Avraam să poată veni asupra neamurilor prin Isus Hristos”. Această binecuvântare a lui Avraam este neprihănirea lui Dumnezeu, care, așa cum am găsit deja în aceste studii, nu poate veni decât de la Dumnezeu ca dar gratuit al lui Dumnezeu, primit prin credință.

Și cum “toți cei care sunt din faptele Legii sunt sub blestem”, și cum “Hristos ne-a răscumpărat de blestemul legii”, atunci el ne-a și răscumpărat de lucrările legii, care, fiind numai faptele noastre, sunt numai păcat; și, prin harul lui Dumnezeu, ne-a dăruit lucrările lui Dumnezeu, care, fiind lucrările credinței, care este darul lui Dumnezeu, este numai dreptate, după cum este scris: **“Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, ca să credeți în Cel pe care L-a trimis”.** Ioan 6:29. **Aceasta este într-adevăr odihna - odihna cerească - odihna lui Dumnezeu. Și “cel ce a intrat în odihna Lui, a încetat și el de la faptele lui, așa cum a făcut Dumnezeu de la ale Sale.”** Evr. 4:10. Astfel, “Hristos ne-a răscumpărat din blestemul legii” și din blestemul faptelor noastre, pentru ca binecuvântarea lui Avraam, care este neprihănirea și lucrările lui Dumnezeu, “să poată veni asupra neamurilor prin Isus Hristos”. Și toate acestea pentru “ca să putem primi făgăduința Spiritului prin credință”. Și “de aceea, acum nu este nici o osândire pentru cei care sunt în Hristos Isus, care umblă nu după trup, ci după Duh. Căci legea Duhului vieții în Hristos Isus m-a slobozit de legea păcatului și a morții.” Și “ceea ce legea nu putea să facă, în sensul că era slabă prin trup, Dumnezeu, trimițându-Și propriul Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în trup: pentru ca neprihănirea Legii să se îplinească în noi, care nu umblăm după trup, ci după Duh.” Rom. 8:1-4.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru darul de nedescris al neprihănirii Sale în locul păcatelor noastre și al propriilor Sale lucrări de credință în locul lucrărilor noastre asupra Legii, care ne-a fost adus în răscumpărarea care este în Hristos Isus, care “e-a răscumpărat de blestemul legii, fiind făcut un blestem pentru noi.” A.T. Jones *Studii în Galateni Gal. 3:10-12* RH 26 decembrie 1899

Furtună pe lac

Implicațiile acestui adevăr sunt de anvergură. Să luăm, de exemplu, povestea furtunii de pe lacul Galileii.

Mat 14:22-24 Și imediat Ce Isus i-a constrâns pe ucenicii Săi să intre într-o corabie și să meargă înaintea Lui în cealaltă parte, în timp ce el a trimis mulțimile departe. ²³Și după ce a trimis mulțimile departe, s-a suit într-un munte ca să se roage: și când a venit seara, era singur acolo. ²⁴Dar corabia era acum în mijlocul mării, aruncată de valuri: căci vântul era contrar.

Când Isus i-a hrănit pe cei 5000, ucenicii au văzut ocazia lor de a-L face rege. Isus a dispersat mulțimea și le-a poruncit ucenicilor Săi să intre în barcă și să meargă în cealaltă parte. Ucenicii nu au fost mulțumiți de acest lucru.

Ucenicii au fost martori în acea zi la lucrările minunate ale lui Hristos. Se părea că cerul se pogorâse pe pământ. Amintirea acelei zile prețioase și glorioase ar fi trebuit să-i umple de credință și speranță. Dacă ei, din belșugul inimilor lor, ar fi vorbit împreună cu privire la aceste lucruri, nu ar fi intrat în ispită. Dar dezamăgirea lor le absorbise gândurile. Cuvintele lui Hristos: “Adunați fragmentele... ca să nu se piardă nimic”, au fost neînțelese. Acelea au fost ore de mare binecuvântare pentru ucenici, dar ei au uitat totul. Erau în mijlocul apelor tulburi. **Gândurile lor erau furtunoase și nerezonabile, iar Domnul le-a dat altceva pentru a le chinui sufletele și a le ocupa mințile. Dumnezeu face adesea acest lucru atunci când oamenii creează poveri și necazuri pentru ei înșiși.** Ucenicii nu aveau nevoie să facă necazuri. Deja pericolul se apropia cu repeziciune. **O furtună violentă se furișase asupra lor și erau nepregătiți pentru asta.** A fost un contrast brusc, pentru că ziua a fost perfectă; și când vijelia i-a lovit, s-au temut. Și-au uitat nemulțumirea, necredința, nerăbdarea. DA 380

Imediat ce Isus și-a luat locul Său în barcă numai-decât vântul a încetat, “și imediat corabia a fost la țara în care s-au dus.” Noaptea groazei a fost urmată de lumina zorilor. Ucenicii și alții care erau și ei la bord s-au plecat la picioarele lui Isus cu inimi recunoscătoare, zicând: “într-adevăr Tu ești Fiul lui Dumnezeu!” {DA 382.5}

De ce furtuna violentă a venit peste ei pe lac? Mulți oameni cred că Dumnezeu a decis în mod arbitrar să trimită acest lucru asupra lor. Aceasta

plasează caracterul lui Dumnezeu într-o lumină falsă. Dumnezeu a îngăduit ca furtuna gândurilor lor să ofere un index în creație. Este adevărat că Dumnezeu a îngăduit-o, dar El nu a provocat-o. Ucenicii au provocat-o prin gândurile lor furtunoase, îndoielnice. Este o coincidență faptul că Spiritul profeției spune că gândurile lor au fost furtunoase? În timp ce ucenicii erau adunați în barcă, oferă o imagine perfectă a modului în care mintea lor se învârtea periculos într-o stare depresivă, deoarece erau împiedicați să-L facă pe Isus rege. De îndată ce Isus a pășit în barcă, valurile au încetat și au fost la destinație. Când Hristos vine în inimile noastre, furtuna din noi încetează și suntem acasă. Când Duhul lui Hristos rămâne în noi, atunci aceleași lucruri se vor întâmpla. Vom face lucrători mai mari decât aceștia.

Ioan 7:37-39 În ultima zi, în acea zi mare a praznicului, Isus s-a ridicat și a strigat, zicând: Dacă cineva însetează, să vină la Mine și să bea.
³⁸Cel ce crede în Mine, **după cum a spus scriptura, din pânțelele său vor curge râuri de apă vie.** ³⁹(**Dar aceasta a vorbit despre El de Spirit, pe care cei care cred în El ar trebui să o primească:** căci Duhul Sfânt nu a fost încă dat; pentru că Isus nu a fost încă glorificat.)

Citirea Bibliei într-un nou cadru

Când poporul lui Dumnezeu va fi plin de Duhul Său, pământul va fi împăcat cu ei. Când umblă în poruncile Sale, ei devin ca niște copaci plantați lângă un râu de apă. În această lumină putem vedea relațiile cauză-efect pe care nu le-am fi văzut înainte.

Mat. 24:7 Căci națiune se va ridica împotriva neamului și împărăția împotriva împărăției, și vor fi foamete, și ciume, și cutremure, în diverse locuri.

Faptul că națiunile se ridică împotriva națiunii în furie provoacă foamete, ciumă și cutremure. Evenimentele naturale nu sunt evenimente aleatorii, ci mai degrabă legate direct de activitățile omului.

Vânturile, cutremurele și furtunile nu sunt focare capricioase de forțe mecanice nereglementate. Toată natura este în sensul cel mai deplin sub controlul legii fizice. Este expresia unei voințe superioare. "El ține vânturile în pumnii Săi;" "El adună apele în golul mâinilor Sale;" "El face norii carele Sale;" "Domnul șerpuiește asupra potopului; da,

Domnul îl alege pe rege în vecii vecilor.” Înțelepciunea umană să nu-l detroneze și să-l sfideze pe marele Suveran al universului. “Cel ce a făcut lumea și toate lucrurile care sunt acolo”, El este susținătorul. Toată natura nu este decât elaborarea legilor pe care El le-a făcut, o manifestare a voinței Sale suverane.--MS 10, 1906. 3MR 342.2

Este un fapt minunat și măreț că, în legile lui Dumnezeu în natură, efectul urmează cauza cu o certitudine infailibilă. Sămânța semănată va produce o recoltă de acest gen. La fel este și în natura umană. Cel ce seamănă în trup va culege din trup stricăciunea. Cel ce seamănă cu duhul va culege din duh viața veșnică. Dacă ființele umane ar considera că își fac propria recoltă, ar fi atent ce semințe seamănă.--Ms 104, 1898. 3MR 342.3

Foametea care a venit asupra Egiptului în zilele lui Iosif nu a fost un eveniment întâmplător, a fost direct legată de idolatrie, războaie, imoralitate și încălcarea poruncilor lui Dumnezeu. Povestea potopului, Sodoma și Gomora, plăgile Egiptului și multe altele, toate sunt direct legate de stăpânirea omului asupra pământului și a pământului, urmând pur și simplu legile programate ale cauzei și efectului.

În fiecare moment al fiecărei zile, ne datorăm viața medierii lui Isus care respiră pace pe pământul nostru tulburat. Fie ca noi să fim vreodată recunoscători pentru acest lucru și să umblăm în poruncile și legile Sale. Fie ca noi să fim plini de Duhul pentru ca noi să supunem pământul și să ne revendicăm stăpânirea în Hristos.

Stăpânirea Pământului

Efectul omului asupra naturii

Sub blestemul păcatului, toată natura trebuia să mărturisească omului caracterul și rezultatele răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. Când Dumnezeu l-a făcut pe om, l-a făcut să domnească peste pământ și asupra tuturor creaturilor vii. **Atâta timp cât Adam a rămas loial Cerului, toată natura a fost supusă lui. Dar când s-a răzvrătit împotriva legii divine, creaturile inferioare s-au răzvrătit împotriva domniei sale.** Astfel, Domnul, în marea Sa milă, avea să le arate oamenilor sacralitatea legii Sale și să-i conducă, prin propria lor experiență, să vadă pericolul de a o lăsa deoparte, chiar și în cea mai mică măsură. P. 59, 60

Printre creaturile inferioare Adam a stat ca rege, și atâta timp cât el a rămas loial lui Dumnezeu, toată natura a recunoscut domnia sa; dar când a păcătuit, această stăpânire a fost pierdută. Spiritul răzvrătirii, la care el însuși a dat intrare, s-a extins în întreaga creație animală. Astfel, nu numai viața omului, ci natura fiarelor, pomii pădurii, iarba câmpului, chiar aerul pe care l-a suflat, toți au spus trista lecție a cunoașterii răului. Ed. 26.4